

5 зува: «Рече ти на Сионовъж-тѣ дъщеріж: Ето Царь-тѣ твой иде къмъ тебе, кро-
6 тъкъ и възсѣдихъ на ослицѣ и ждѣбе
7 синъ на подъремицѣ. И «отидохъ уч-
8 иници-тѣ и сторихъ както имъ заржъ-
9 исусъ: Доведохъ ослицѣ-тѣ и ждѣбѣ-
10 то, и възложихъ на тѣхъ дрехы-тѣ си,
11 и възсѣдихъ той върхъ тѣхъ. А по много-
12 то народъ напостлахъ дрехы-тѣ си по-
13 пажъ-тѣ; «други пакъ сѣчехъ вѣты отъ
14 дѣрвѣ-то, и постилахъ по пажъ-тѣ. А отъ
15 народъ-тѣ които вървѣхъ напрѣдъ и които
16 идѣхъ исподиръ выкахъ и казувахъ:
17 «Осанна Сыну Давидову; «благословенъ
които иде въ име-то Господне; Осанна
въ вышинихъ.

18 И «когато влѣзе въ Иерусалимъ, всич-
кий-тѣ градъ ся потресе, и казувахъ:
19 Кой е тойзи? А народъ-тѣ казуваше:
Тойзи е Иисусъ «пророкъ-тѣ, които е отъ
Назаретъ Галилейскій.

20 И «влѣзе Иисусъ въ храмъ-тѣ Божій,
и испади всички които продавахъ и купу-
вахъ въ храмъ-тѣ, и тръпезы-тѣ «на
сребромѣнители-тѣ прѣтури, и сѣдалища-
та на онѣзи които продавахъ гължби;

21 И казува имъ: Писано е: «Домъ - тѣ
ми домъ на молитвѣ ще ся нарече; а
«ви го направихте въртепъ разбойничес-
кий.

22 И дойдохъ при него слѣпи и хроми въ
храмъ-тѣ; и ги исцѣли. А като видѣхъ
шъроасвѧщенници-тѣ и книжници-тѣ чуде-
са-та които стори, и дѣца-та които вы-
кахъ въ храмъ-тѣ и казувахъ: Осанна
Сыну Давидову, възнегодовахъ, и реко-
хъ му: Чуешъ ли що казуватъ тѣзи? А
Иисусъ имъ казува: Ей; не сте ли че-
ли никога: Че «изъ уста-та на малки и
на цицѣ дѣца приготвилъ си хвалж.

23 И като ги остави, излѣзе вънъ изъ
градъ-тѣ «во Виенайкъ и прѣношува тамъ.
24 А сутринж-тѣ когато ся вращаše въ
градъ-тѣ огладиѣ. И «като видѣ една
смоковница на пажъ-тѣ, дойде при неї
и нищо не намѣти на неї, само едни
листа; и рече ѹ: Да не стане вече отъ
тебе рожъба до вѣка. И на часъ-ть из-
съхна смоковница-та. «И като видѣхъ
ученици-тѣ почудихъ ся и рекохъ: Какъ
на часъ-ть изсъхна смоковница-та? А
Иисусъ отговори и рече имъ: Истинъ ви
казувамъ, «ако имате вѣръ, «фи не ся
усумните, не только дѣло-то на смоковни-
ца-тѣ ще направите, «но и на тѣзи го-

ржъ ако речете: Дигни ся и хвърли ся въ
море-то, ще бдѣ. И «все що поискате въ
моляж-тѣ, като вѣрвате ще получите.
25 И «когато дойде той въ храмъ-тѣ, та
поучаваше, дойдохъ при него първосвѧ-
щенници-тѣ и старѣшины-тѣ на народа,
и казувахъ: «Съ коикъ власть правишъ
това? и коий ти даде тѣзи власть? А Ии-
сусъ отговори и рече имъ: Ще ви попыта-
тамъ и азъ единъ думажъ, коикъ ако ми
кажете, и азъ ще ви кажѫ съ коикъ власть
правижъ това. Кръщеніе-то Иоаниово отъ
каждъ бѣ? отъ небе-то ли или отъ человѣ-
къ-тѣ? И тѣ размышилавахъ въ себе си,
и думахъ: Ако речемъ: Отъ небе-то, ще
ни рече: Защо прочее не повѣрувате въ
него? Ако ли речемъ: Отъ человѣкъ-тѣ;
боимъ ся отъ народа; «защито всички-тѣ
иматъ Иоания като пророкъ. И отговори
ихъ на Иисуса и рекохъ: Не знамъ.
Рече имъ и той: Нито азъ ви казувамъ
съ коикъ власть правижъ това.

26 Но какъ ви ся вижда? Нѣкой си человѣкъ
имаше двама сынове; и дойде при
първый-тѣ и му рече: Сынко, иди днесъ
работи на лози-то ми. А той отговори и
рече: Не щѫ; но послѣ раская ся и отиде.
27 Дойде и при вторый-тѣ, и рече такожде.
И той отговори и рече: Азъ ще идѫ,
Господи; и не отиде. Кой отъ двама-та
стори на бацъ си волиж-тѣ? Казуватъ
му: Първый-тѣ. Казува имъ Иисусъ: «Исти-
нъ ви казувамъ че мытари-тѣ и блудни-
ци-тѣ прѣваряватъ ви въ царство-то Божие.
28 Защото «дойде при васъ Иоанъ въ
пажъ на правдѣ и не повѣрувате въ него;
«мытари-тѣ обаче и блудници-тѣ по-
вѣровахъ въ него; а ви като видѣхте
това, не ся раскаяхте и способствате да повѣ-
рутате въ него.

29 Другъ притчъ чуйте. Имаше нѣкой си
человѣкъ домовитъ, «които насади лози,
и огради го съ плетъ, и искона въ него
жлѣбъ, и създа стѣльци, и даде го подъ
наемъ на земледѣлци, «и отиде. А когато
наблизи врѣме-то на плодове-тѣ, проводи
слуги-тѣ си до земледѣлци-тѣ «да зе-
мѣтъ плодове-тѣ му. «И земледѣлци-тѣ
уловихъ слуги-тѣ му, единаго бихъ, дру-
гыго убихъ, а вързъ другаго камене хвър-
лихъ. Пакъ проводи други слуги по мно-
го отъ първи-тѣ; и сторихъ и тѣмъ та-
коожде. Напоконъ проводи при тѣхъ сына
си, и думаше: Ще ся засрамята отъ си-
на ми. Но земледѣлци-тѣ като видѣхъ

и. Иса. 62; 11. Зах. 9; 9. Иоан. 12; 15.
и. Мар. 11; 4.
и. 4 Цар. 9; 13.
и. Лев. 23; 40. Иоан. 12; 13.
и. Иса. 118; 25.
и. Иса. 118; 26. Гл. 23; 39.
и. Мар. 11; 15. Лук. 19; 45.
и. Иоан. 2; 13, 15.
и. Гл. 2; 23. Лук. 7; 16. Иоан. 6; 14; 7; 40; 9; 17.

и. Мар. 11; 11. Лук. 19; 45.
и. Иоан. 2; 15.
и. Втор. 14; 25.
и. Иса. 56; 7.
и. Иер. 7; 11. Мар. 11; 17. Лук. 19; 46.
и. Иоан. 8; 2.
и. Мар. 11; 11. Иоан. 11; 18.
и. Мар. 11; 12.
и. Мар. 11; 13.
и. Мар. 11; 20.

и. Гл. 17; 20. Лук. 17; 6.
и. Иак. 1; 6.
и. 1 Кор. 13; 2.
и. Гл. 7; 7. Мар. 11; 24. Лук. 11; 9. Иак. 5; 16. Иоан. 3; 22; 5; 14.
и. Мар. 11; 27. Лук. 20; 1.
и. Исх. 2; 14. Дѣян. 4; 7; 7; 27.
и. Гл. 14; 5. Мар. 6; 20. Лук. 20; 6.
и. Лук. 7; 29, 50.

и. Гл. 3; 1 и др.
и. Лук. 3; 12, 13.
и. Иса. 80; 9. Иѣн. 8; 11.
и. Иса. 5; 1. Иер. 2; 21. Мар. 12; 1. Лук. 20; 9.
и. Гл. 25; 14, 15.
и. Иѣн. 8; 11, 12.
и. 2 Иѣн. 24; 21, 36; 16. Несем. 9; 26. Гл. 5; 12; 23; 34, 37. Дѣян. 7; 52. 1 Сол. 2; 15. Епер. 11; 36, 37.